Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1896. Wydano i rozesłano dnia 20. Sierpnia 1896. **Część XII.**

Nr. 39.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 24. Czerwca 1896, L. 49.727, o przekazaniu funkcyi wydziałów rewirowych rybackich w dorzeczach Dunajca, Bugu i Wisły na Wydział krajowy.

Wysokie c. k. Ministerstwo rolnictwa reskryptem z dnia 28. Maja 1896, L. 9838, rozporządziło na podstawie §. 30 ustawy o rybołostwie z dnia 31. Października 1887 (Dz. u. kr. z r. 1890 Nr. 37), że aż do dalszego zarządzenia dla dorzeczy Dunajca, Bugu i Wisły nie zaprowadza się wydziałów rewirowych rybackich i że funkcye tych wydziałów przechodzą na Wydział krajowy.

To się podaje do powszechnej wiadomości.

Sanguszko w. r.

Nr. 40.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 24. Kwietnia 1896, L. 22.037, o zmianach w rozgraniczeniu izraelickich okręgów metrykalnych w Galicyi.

W myśl §. 2 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. Marca 1875, L. 12.944, ogłoszonego obwieszczeniem c. k. Namiestnictwa z dnia 14. Września 1876, L. 42.884 (Dz. ust. i rozp. kr. Nr. 55 ex 1876) o prowadzeniu metryk urodzin, zaślubin i śmierci izraelitów w Galicyi zarządza się w skutek wchodzącego w życie na mocy rozporządzenia c. k. Ministerstwa wyznań i oświecenia z dnia 29. Lutego 1896, L. 11.073 ex 1895 (Dz. ust. i rozp. kraj. Nr, 28) z dniem 1. Lipca 1896 nowego rozgraniczenia okręgów

izraelickich gmin wyznaniowych Lubaczów i Wielkie Oczy, następujące zmiany w podziale izraelickich okręgów metrykalnych, który ogłoszony został obwieszczeniem c. k. Namiestnictwa z dnia 4. Listopada 1891, L. 85.123 (Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 76).

§. 1.

Miejscowości Fehlbach, Kobylnica ruska z Kamieniskiem i Kutyskiem, Kobylnica wołoska z Hryckowem, Mielnikami, Podłozami i Szczeblami wyłącza się ze związku izraelickiego okręgu metrykalnego Lubaczów (powiat polityczny Cieszanów) i wciela się do izraelickiego okręgu metrykalnego Wielkie Oczy (powiat polityczny Jaworów).

§. 2.

Rozporządzenie to zaczyna obowiązywać od 1. Lipca 1896.

Nr. 41.

Ogłoszenie

c. k. wyższego Sądu krajowego we Lwowie z dnia 16. Czerwca 1896, L. 897.

C. k. wyższy Sąd krajowy we Lwowie postanowił zniżyć stopę procentową od kapitałów na hipotekę w zbiorowych kasach sierocińskich Galicyi wschodniej już wypożyczonych i w przyszłości wypożyczyć się mających z 5% na 4% od sta, począwszy od dnia 1. Lipca 1896 roku.

Tchorznicki w. r.

Nr. 42.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 6. Lipca 1896, L. 54.920, którem ogłasza się ułożone przez Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem a zatwierdzone reskryptem c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 21. Czerwca 1896, L. 13.353/1987 rozpodzenie wykonawcze do ustawy z dnia 18. Maja 1896, Dz. u. kr. Nr. 37, o zabudowaniu potoku Glińsko.

Lidl w. r.

Rozporządzenie wykonawcze

do ustawy z dnia 18. Maja 1896, Dz. u. kr. Nr. 37, o zabudowaniu potoku Glińsko.

§. 1.

Zabudowanie potoku Glińsko w powiecie Żółkiewskim ma być wykonane przez organa c. k. Oddziału leśno-technicznego dla zabudowań potoków górskich pod nadzorem Ministerstwa rolnictwa i Wydziału krajowego.

§. 2.

Czas budowy ustanawia się na lat cztery, począwszy od roku 1896.

§. 3.

Koszta budowy, tudzież wydatki kancelaryjne, komisyjne i wszelkie koszta zarządu, mają być pokryte z funduszu budowy utworzonego w myśl §. 3 ustawy z dnia 18. Maja 1896, Dz. ust. kr. Nr. 37, z zasiłków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego.

Zarząd funduszu budowy prowadzi Wydział krajowy.

Zasiłki kraju i państwowego funduszu melioracyjnego mają być wpłacone do funduszu budowy na ręce kasy Wydziału krajowego w czasie oznaczonym w §. 2 tego rozporządzenia w miarę rzeczywistej potrzeby, wykazanej corocznie przez kierownika budowy.

Wypłata rat zasiłku państwowego funduszu melioracyjnego zależy jednak od poprzedniego konstytucyjnego zezwolenia.

§. 4.

Kierownictwo budowy porucza Ministerstwo rolnictwa technikowi lasowemu, któremu może Ministerstwo rolnictwa przydzielić odpowiedni organ leśno-techniczny do bezpośredniego prowadzenia budowy (miejscowego kierownika budowy).

§. 5.

Dodatki budowlane, dyety i koszta podróży technika prowadzącego bezpośrednio budowę na miejscu (miejscowego kierownika budowy) względnie odpowiednią część przyznanego mu ryczałtu na koszta podróży, tudzież część poborów aktywalnych przypadającą za czas jego wyłącznego zajęcia przy tem przedsiębiorstwie, pokrywa fundusz budowy.

Również pokryć ma fundusz budowy odpowiednią część ryczałtu przeznaczonego na koszta podróży kierownika budowy.

Zwroty, jakie fundusz budowy ma uiszczać państwowemu funduszowi melioracyjnemu z powodu wydatków pokrytych przez ten ostatni fundusz, oblicza i ustanawia corocznie Ministerstwo rolnictwa.

§. 6.

Kierownik budowy przedkładać ma Wydziałowi krajowemu najdalej do końca Marca każdego roku budowy program robót na rok bieżący wraz z potrzebnymi planami i kosztorysami do zatwierdzenia w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa.

W ten sam sposób należy postąpić, gdyby w czasie rocznego okresu budowy okazała się potrzeba zmiany ustanowionego programu robót albo projektu służącego za podstawę zabudowania.

§. 7.

Wykonanie robót odbywać się ma z reguły w zarządzie własnym, przyczem zaleca się przedewszystkiem robota za wynagrodzeniem od wymiaru, kierownik budowy może jednak wykonać poszczególne kategorye robót w drodze akordu na podstawie cen jednostkowych.

Gdyby potrzebne ceny jednostkowe nie były podane w projekcie, musi je zatwierdzić Wydział krajowy.

§. 8.

Z końcem każdego miesiąca przedkładać ma kierownik budowy Ministerstwu rolnictwa i Wydziałowi krajowemu, krótkie a jasne sprawozdanie o postępie i stanie robót, z końcem zaś każdej kampanii roboczej sprawozdanie roczne z czynności budowlanej i jej wyników, tudzież innych ważniejszych spostrzeżeń na polu roboczem.

§. 9.

Wydziałowi krajowemu i Ministerstwu rolnictwa przysłuża prawo przekonywać się każdego czasu o postępie robót i ich jakości.

Organa leśno-techniczne będące na miejscu i zajęte prowadzeniem robót, obowiązane są udzielać żądanych wyjaśnień organom w tym celu wydelegowanym.

Koszta takich inspekcyj nie mogą jednak obciążać funduszu budowy.

§. 10.

Na pokrycie wydatków budowlanych jako to: płac dziennych, należytości akordowych, wydatków na narzędzia, materyały i roboty rzemieślników, asygnuje Wydział krajowy na czas rocznego okresu roboczego zaliczki miesięczne na ręce kierownika budowy.

Wysokość zaliczek potrzebnych na każdy miesiąc preliminować ma kierownik budowy przed rozpoczęciem okresu roboczego w miarę robót zatwierdzonych na rok budowlany i w miarę śródków na ten cel rozporządzalnych.

§. 11.

Na podstawie list wypłat, wykazów należytości akordowych i kwitów, ma kierownictwo budowy zestawiać co miesiąc rachunek budowy i przedkładać go Wydziałowi krajowemu wraz ze wszystkimi dowodami najdalej do 15. następnego miesiąca.

§. 12.

Ostateczny rachunek wszytskich dochodów i wydatków funduszu budowy sporządza Wydział krajowy, który też szczegółowe zamknięcie rachunkowe wraz ze wszystkimi przez kierownika budowy przedłożonymi operatami rachunkowymi przesyła Ministerstwu rolnictwa najpóźniej do 1. Marca każdego następnego roku i udziela potrzebnych wyjaśnień.

§. 13.

Z końcem każdorocznego okresu budowy, kierownik budowy zażądać ma kolaudacyi wykonanych robót.

Komisya kolaudacyjna składa się z organu technicznego wydelegowanego przez Ministerstwo rolnictwa i z takiegoż organu Wydziału krajowego.

W kolaudacyach może brać udział także techniczny zastępca Namiestnictwa, w którymto razie Ministerstwo rolnictwa oznaczy kierownika komisyi w każdym wypadku osobno.

Komisya ogląda i bada przeprowadzone roboty przy współudziale kierownika budowy.

Koszta kolaudacyi pokrywa fundusz budowy.

Protokół kolaudacyjny należy przedłożyć Ministerstwu rolnictwa i Wydziałowi krajowemu do zatwierdzenia po porozumieniu się.

§. 14.

Instrukcya służbowa dla c. k. leśno-technicznego oddziału dla zabudowań potoków górskich wydana reskryptem Ministerstwa rolnictwa z dnia 2. Września 1888, L. 12.146 (zeszyt XIV. ustaw, rozporządzeń i obwieszczeń z zakresu służbowego c. k. Ministerstwa rolnictwa, rocznik 1888, strona 54), służyć ma za wskazówkę postępowania przy wykonaniu niniejszego przedsiębiorstwa, o ile tej instrukcyi nie zmieniono lub nie uzupełniono postanowieniami tego rozporządzenia.

Nr. 43.

Obwieszczenie

c. k. Starostwa górniczego w Krakowie, z dnia 16. Czerwca 1896, L. 1973.

Odnośnie do obwieszczenia c. k. Starostwa górniczego z dnia 2. Czerwca 1877, L. 920, zawartego w Nr. 25 austr. czasopisma dla górnictwa i hutnictwa z roku 1877 i do ogłoszenia c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 12. Czerwca 1877, L 28.567, Nr. 33 Dz. ust. i rozp. kraj., któremi ustanowiono okrąg ochronny dla Zakładu zdrojowego w Truskawcu — podaje się do wiadomości, że na podstawie przeprowadzonych miejscowych dochodzeń przez c. k. Urząd górniczy okręgowy w Drohobyczu, przy współudziale c. k. Starostwa powiatowego w Drohobyczu, zezwolono zgodnie z zapatrywaniem c. k. Starostwa górniczego, jak też c. k. Namiestnictwa we Lwowie na zmniejszenie granic tego rejonu ochronnego, w obrębie którego żadne uprawnienia górnicze udzielone, a względnie wykonywane być nie mogą tak, że granice tego rejonu ochronnego mają być następujące:

Północną granicę zastrzeżonego dla źródeł zdrojowych Truskawca rejonu stanowi prosta od punktu w którym stykają się katastralne parcele gminy Truskawiec L. 1418 i 1488 z parcelą drogową L. 2538, t. j. przy wierzchołku zagięcia prostokątnego drogi z Truskawca do Tustanowic wiodącej — do punktu wyjścia drogi tejże od gościńca Drohobyckiego, t. j. gdzie się schodzą katastralna parcela drogowa L. 2586 z parcelami L. 182 i 181, a ztąd dalej biegnie w prostej linii aż ku owemu punktowi, gdzie strumyk Worotyszcze przecina wschodnią granicę gminną ku gminie Staniła. Ztąd zwraca się granica rejonu ochronnego ku zachodowi wzdłuż potoka Worotyszcze aż do tego punktu, w którym ten potok przecina parcelę drogową L. 2547, prowadzącą z Truskawca do lasu gminnego Drohobyckiego „Lechno“ zwanego.

Od tego ostatniego punktu ogranicza od południa rejon ochronny wspomniana droga aż do punktu, w którym ją przecina przedłużona na południe linia graniczna parcel katastralnych L. 2180 i 2200. Od tego ostatniego punktu biegnie dalsza granica w prostej linii prowadzącej ku północnemu zachodowi aż do punktu zetknięcia się parcel katastralnych L. 1434 i 1435 z parcelą lasową L. 2203, tworzącą wyrąb w lesie, a ztąd tworzy nareszcie zachodnią granicę rejonu wschodni brzeg lasu składającego się z parcel katastralnych L. 1434 i 1418 aż do punktu wyjścia na Lipkach.

Z c. k. Starostwa górniczego.

Kraków, 16. Czerwca 1896.

c. k. nadradca górniczy.
Wachtel w. r.

Nr. 44.

O g ł o s z e n i e

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 7. Lipca 1896, L. 42.602, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Tarnowie.

Na mocy artykułu II. ustawy z dnia 12. Grudnia 1869, (Nr. 8 Dz. u. kr. z r. 1870) ustanawia Wydział krajowy w porozumieniu i za zgodą c. k. Namiestnictwa, w szpitalu powszechnym w Tarnowie za leczenie i pielęgnowanie chorych; od dorosłych w kwocie 51 centów w. a., a od nieletnich — jak dotychczas — w kwocie 28 centów w. a., począwszy od 1. Sierpnia 1896.

Lwów, 7. Lipca 1896.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Zastępca Członka Wydziału krajowego:
Dr. Leon Jakliński w. r.

Nr. 45.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 9. Lipca 1896, L. 43.268, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym Jaśle.

Na mocy art. II. ust. z dnia 12. Grudnia 1869 (Nr. 8. Dz. u. kr. z r. 1870), ustanawia Wydział krajowy w porozumieniu i za zgodą c. k. Namiestnictwa taksę dzienną w szpitalu powszechnym w Jaśle za leczenie i pielęgnowanie chorych: od dorosłych w kwocie 58 ct. w. a., a od nieletnich w kwocie 29. ct. od 1. Sierpnia 1896.

Lwów, dnia 9. Lipca 1896.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Zastępca Członka Wydziału krajowego:
Dr. Leon Jakliński w. r.

Nr. 46.

Ogłoszenie

c. k. Starostwa górniczego w Krakowie, z dnia 18. Czerwca 1896, L. 1933.

Odnośnie do ogłoszenia z dnia 12. Lipca 1895, L. 1192, Nr. 59 Dz. u. i rozp. kraj., c. k. Starostwo górnicze w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie — utrzymując wskutek ponownej prośby Magistratu miasta Krakowa de praes. 19. Marca 1896 nadal rejon ochronny dla wody źródlanej w Regulicach, przedłuża termin do rozpoczęcia budowy wodociągu dla miasta Krakowa z tych źródeł do 1. Lipca 1897 pod rygorem w powyższem ogłoszeniu oznaczonym.

Z c. k. Starostwa górniczego.

Kraków, dnia 18. Czerwca 1896.

C. k. nadradca górniczy:
Wachtel w. r.

Nr. 47.

U s t a w a

z dnia 7. Lipca 1896, o udzieleniu gminie miasta Brodów prawa do poboru myta kopytkowego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Dla ulżenia ciężaru utrzymywania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, udziela się gminie miasta Brodów prawo pobierania myta kopytkowego na trzy lata pod następującymi warunkami:

Art. II.

Gmina miasta Brodów pobierać ma myto kopytkowe na siedmiu rogatkach, a mianowicie:

a) przy drodze wiodącej na ulicę Leszniowską;
b) przy drodze wiodącej na ulicę Lwowską;
c) przy drodze do Wielkich folwarków, obok starego okopiska;
d) przy drodze do Małych folwarków, obok skarbowego chmielnika;
e) na Jurydyce w miejscu dawnego wału miejskiego;
f) na Podzamczu naprzeciw skarbowego browaru;
g) przy drodze do dworca kolei żelaznej obok mostu na Suchowólce.

Art. III.

Opłatę myta kopytkowego należy pobierać tylko przy wstępie do miasta a to podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 5 (pięć) centów;
b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła prowadzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;
c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Konie, krowy, woły, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. IV.

Przy poborze opłaty kopytkowej mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych.

Art. V.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obrócony na żaden inny cel, jak tylko na brukowanie lub szutrowanie ulic, placów i dróg miejskich i na zakładanie lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

Art. VI.

Zużycie dochodu z myta kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg miejskich, nie uwalnia miasta od obowiązku utrzymywania takowych w ogóle w dobrym stanie i używania na ten cel prestacyi a względnie ekwiwalentu w pieniądzach według postanowień ustawy drogowej z dnia 7. Lipca 1895, Dz. u. kr. Nr. 39 część XV. i wykonawczego regulaminu drogowego z dnia 24. Września 1886, Dz. u. i r. kr. Nr. 80.

Art. VII.

Każdego roku przedłoży gmina pobierająca myto kopytkowe przed rozpoczęciem roku budżetowego Wydziałowi powiatowemu preliminarz tych robót, które zamierza w tym roku wykonać i pokryć prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego i podług postanowień powyższego artykułu VI.

Art. VIII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego, wykaże gmina pobierająca myto kopytkowe Wydziałowi powiatowemu czyli i o ile roboty preliminowane na ten rok z funduszu myta kopytkowego, oraz z innych zasobów ustawą drogową i regulaminem drogowym wskazanych, zostały uskutecznione i czy cały dochód, który z tych źródeł wpłynął do miejscowego funduszu dróg gminnych, był na powyższe roboty obrócony i wyczerpany.

Art. IX.

Kontrolę nad robotami około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich pokrywanemi z funduszu poboru myta kopytkowego wykonuje Wydział powiatowy a względnie Wydział krajowy w myśl §. 25 ustawy drogowej z 7. Lipca 1885, przyczem służy mu prawo przedsięwzięcia stosownych środków zaradczych na koszt gminy pobierającej opłatę kopytkową.

Art. X.

Gdyby gmina m. Brodów, pobierająca myto kopytkowe wymienionych w tej ustawie warunków nie dopełniła, zarządzi polityczna władza powiatowa środki przymusowe, wskazane ustawą drogową z 7. Lipca 1885 i wykona-

wczym regulaminem drogowym z 24. Września 1886 r. Jeżeliby zwykłe środki przymusowe nie skutkowały, a organa miejskie nie utrzymywały ulic, placów i dróg w dobrym stanie, lub używały w sposób nie odpowiedni funduszu pochodzącego z poboru myta kopytkowego, lub innych dochodów miejscowego funduszu dróg gminnych, natenczas obejmie Wydział powiatowy bezpośredni zarząd wyżej wymienionych dróg, ulic i placów, niemniej też funduszów w myśl postanowienia §. 28 ust. 5. ustawy drogowej.

Art. XI.

Od zwierząt w art. III. poszczególnionych, t. j. opłatą kopytkowego objętych, nie będzie gmina miasta Brody pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmarków.

Art. XII.

Wykonanie powyższej ustawy polecam Memu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Ischl, dnia 7. Lipca 1896.

Franciszek Józef w. r.

Badeni w. r.

§. 48.

U s t a w a

z dnia 7. Lipca 1896, o udzieleniu koncesyi do poboru myta kopytkowego na rzecz utrzymania dróg, ulic i placów miasta Buczacza.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Dla ulżenia ciężaru utrzymywania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, udziela się Wydziałowi powiatowemu buczackiemu, jako władzy nadzorującej, na rzecz funduszu drogowego gminy miasta Buczacza prawo pobierania myta kopytkowego na trzy lata pod następującymi warunkami:

Art. II.

Myto kopytkowe ma być pobierane na ośmiu rogatkach, mianowicie:

1. na drodze krajowej z Monasterzysk wiodącej, gdzie gościniec z Barysza wpada;

2. na drodze z Potoka do Buczacza wiodącej;
3. na drodze z Przewłoki do granicy terytoryum buczackiego;
4. na drodze prowadzącej z Buczacza przez Nagorzankę do gościńca czortkowsko-monasterzyskiego;
5. na drodze przez Nagorzankę do targowicy bydła wiodącej;
6. na drodze z Trybuchowiec przez Fedor do Buczacza;
7, na drodze krajowej z Czortkowa do Buczacza;
8. na drodze krajowej strussowsko-buczackiej.

Art. III.

Opłatę myta kopytkowego należy pobierać raz tylko przy wstępie do miasta, a to podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct. w. a.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) cent w. a.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $1/_2$ (pół) centa.

Konie, krowy, woły, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. IV.

Przy poborze opłaty kopytkowej mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych lub o zniżeniu tychże.

Art. V.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obrócony na żaden inny cel jak tylko na brukowanie lub szutrowanie ulic, placów i dróg miejskich i na zakładanie lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

Art. VI.

Zużycie dochodu z myta kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg miejskich, nie uwalnia zarządu drogowego a względnie. gminy miasta od obowiązku utrzymywania takowych w ogóle w dobrym stanie i używania na ten cel prestacyi a względnie ekwiwalentu w pieniądzach według postanowień ustawy drogowej z dnia 7. Lipca 1885. Dz. u. kr. Nr. 39 część XV. i wykonawczego regulaminu drogowego z dnia 24. Września 1886, Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 80.

Art. VII.

Każdego roku przedłoży Wydział powiatowy pobierający myto kopytkowe przed rozpoczęciem roku budżetowego, Wydziałowi krajowemu preliminarz tych robót, które mają być w tym roku wykonane i pokryte prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego i podług postanowień powyższego artykułu VI.

Art. VIII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego wykaże Wydział powiatowy, pobierający myto kopytkowe, Wydziałowi krajowemu, czyli i o ile roboty preliminowane na ten rok z funduszu myta kopytkowego oraz z innych zasobów ustawą drogową i regulaminem drogowym wskazanych zostały uskutecznione i czy cały dochód, który z tych źródeł wpłynął do miejscowego funduszu dróg gminnych, był na powyższe roboty obrócony i wyczerpany.

Art. IX.

Kontrolę nad robotami około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, pokrywanemi z funduszu poboru myta kopytkowego oraz innych dochodów miejscowego funduszu dróg gminnych, wykonuje Wydział krajowy w myśl §. 25 ustawy drogowej z dnia 7. Lipca 1885, przyczem służy mu prawo przedsięwzięcia stosownych środków zaradczych na koszt zarządu drogowego.

Art. X.

Gdyby Wydział powiatowy, pobierający myto kopytkowe, wymienionych w tej ustawie warunków nie dopełnił, zarządzi polityczna władza powiatowa środki przymusowe, wskazane ustawą drogową z dnia 7. Lipca 1885 i wykonawczym regulaminem drogowym z dnia 24. Września 1886.

Jeżeliby zwykłe środki przymusowe nie skutkowały, a zarząd drogowy miasta nie utrzymywał ulic, placów i dróg miejskich w dobrym stanie, lub używał w sposób nieodpowiedni funduszu pochodzącego z poboru myta kopytkowego lub innych dochodów miejscowego funduszu dróg gminnych, natenczas Wydział krajowy w porozumieniu z polityczną władzą krajową ustanowi odpowiedni organ do sprawowania zarządu drogowego miasta Buczacza w myśl §. 25, ust. 2. ustawy drogowej z dnia 7. Lipca 1885.

Art. XI.

Od zwierząt w art. III. poszczególnionych, t. j. opłatą kopytkowego objętych, nie będzie gmina miasta Buczacza pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmarcznych.

Art. XII.

Wykonanie powyższej ustawy polecam Memu Ministrowi spraw wewewnętrznych.

Ischl, dnia 7. Lipca 1896.

Franciszek Józef w. r.

Badeni w. r.

Nr. 49.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 1. Sierpnia 1896, L. 7841/pr.

Jego Ces. i Krol. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 13. Lipca 1896, najmiłościwiej zatwierdzić następujące uchwały Sejmu krajowego o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych, a to:

I.

Uchwała

o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Nawojowej koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Kamienicy pod Nawojową w Łęgu.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się obszarowi dworskiemu w Nawojowej powiatu Nowosądeckiego prawo do poboru opłat mytniczych od mostu na rzece Kamienicy pod Nawojową w Łęgu, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego własnym kosztem w dobrym stanie według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub zniżeniu tejże.

II.

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drogach powiatowych a mianowicie: Mielec-Radomyśl w powiecie Mieleckim i Radomyśl-Lisiagóra w powiecie Mieleckim i Tarnowskim.

Art. I.

Radom powiatowym w Mielcu i Tarnowie nadaje się na lat pięć, od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania opłat mytniczych pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie kosztem właściwych funduszów powiatowych, a mianowicie:

1) Radzie powiatowej w Mielcu prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Mielec-Radomyśl podług następującej taryfy:

A) Myto drogowe:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct

B) Myto mostowe:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

2) Radom powiatowym w Mielcu i Tarnowie prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Radomyśl-Lisiagóra, na jednej stacyi mytniczej w terytoryum powiatu mieleckiego podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Dochód z myta wpływać ma w $^7/_{10}$ częściach do funduszu drogowego powiatu mieleckiego, a w $^3/_{10}$ częściach do funduszu drogowego powiatu tarnowskiego.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości mytniczej.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

III.

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych, a mianowicie:

1. na drodze powiatowej Zborowicko-Grybowskiej, na drodze powiatowej z Grybowa do Krzyżówki i od mostu na rzece Białej między Wojnarową a Wilczyskami, w powiecie Grybowskim;

2. od mostu na rzece Mleczce pomiędzy Przeworskiem a Grodziskiem i Leżajskiem, w powiecie Łańcuckim;

3. na drodze powiatowej Hodyńsko-Samborskiej, w powiecie Mościskim.

Art. I.

Radom powiatowym w Grybowie, Łańcucie i Mościskach nadaje się na lat pięc, od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania opłat mytniczych pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie kosztem właściwych funduszów powiatowych, a mianowicie:

1. Radzie powiatowej w Grybowie, prawo do pobierania myta na drogach powiatowych Zborowicko-Grybowskiej i z Grybowa do Krzyżówki oraz od mostu na rzece Białej między Wojnarową a Wilczyskami, według następującego wymiaru:

A) Na drodze Zborowicko-Grybowskiej.

1. Na stacyi w Siedliskach, myto drogowe:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.:

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

2. Na stacyi w Białej niżnej, myto mostowe:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

Myto drogowe:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

B) Na drodze z Grybowa do Krzyżówki na stacyi w Kąclowej, myto drogowe:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

C) Od mostu na rzece Białej między Wojnarową a Wilczyskami:

1. Przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 3 (trzy) ct.;

2. Od bydląt przepędzanych:

a) od każdego konia, dorosłego bydlęcia rogatego, osła, muła 3 (trzy) ct.;

b) od pięciorga świń albo cieląt 1 (jeden) ct.;

c) od dziesięciorga owiec 1 (jeden) ct.

2) Radzie powiatowej w Łańcucie, prawo do pobierania myta od mostu na rzece Mleczce pomiędzy Przeworskiem a Grodziskiem i Leżajskiem podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od pięciu świń lub cieląt, od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

3. Radzie powiatowej w Mościskach prawo do pobierania myta drogowego w Krukienicach, na drodze powiatowej Hodyńsko-Samborskiej według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej, lub o zniżeniu tejże opłaty.

IV.

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Rabę w Cikowicach.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu, od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania opłat mytniczych gminie w Cikowicach powiatu Bocheńskiego od przewozu przez rzekę Rabę w Cikowicach, pod warunkiem utrzymywania przewozu w dobrym stanie i własnym kosztem według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu $2^1/_2$ (dwa i pół) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków mułów i osłów i od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tego rodzaju $2^1/_2$ (dwa i pół) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jako to: od cieląt, owiec, kóz nierogacizny, jako też od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 1 (jeden) ct.;

d) od każdej osoby pieszej, jadącej powozem, wyjąwszy woźnicę, lub jadącej wierzchem 1 (jeden) ct.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

V.

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych:

1. Radzie powiatowej w Buczaczu, na drodze powiatowej Buczacz-Potok złoty;

2. Radzie powiatowej w Rudkach, od mostu powiatowego na jeziorze w Błożwi dolnej;

3. Radzie powiatowej w Limanowej, na drodze powiatowej Kamienicko-Słopnickiej;

4. Radzie powiatowej w Trembowli, na drodze powiatowej Trembowla-Iławcze-Skałat;

5. Radzie powiatowej w Nadwórnej, od mostu powiatowego na rzece Prucie.

Art. I.

Radom powiatowym w Buczaczu, Rudkach, Limanowej, Trembowli i Nadwórnej, nadaje się na lat pięć, od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania opłat mytniczych, pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie, kosztem właściwych funduszów powiatowych, a mianowicie:

1. Radzie powiatowej w Buczaczu, prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Buczacz-Potok złoty na dwóch stacyach mytniczych, a to na jednej stacyi pod Buczaczem i na drugiej stacyi pod Potokiem.

2. Radzie powiatowej w Rudkach, prawo do pobierania myta od mostu powiatowego na jeziorze w Błożwi dolnej.

Od każdego z tych dwóch myt (pod poz. 1 i 2 poszczególnionych), pobierać należy opłaty według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (poł) ct.

3. Radzie powiatowej w Limanowej, prawo do pobierania myta drogowomostowego przy drodze powiatowej Kamienicko Słopnickiej na dwu stacyach mytniczych.

4. Radzie powiatowej w Trembowli, prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Trembowla-Iławcze-Skałat.

Od każdego z tych dwóch myt (pod poz. 3 i 4 poszczególnionych), pobierać należy opłaty według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

5. Radzie powiatowej w Nadwórnej, prawo do pobierania myta od mostu powiatowego na rzece Prucie, według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 6 (sześć) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pociągowego drobnego 1 (jeden) ct.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

VI.

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych:

1. na drodze powiatowej Chrzanowsko-Oświęcimskiej;
2. na drodze powiatowej Trzebińsko-Lgockiej;
3. na drodze powiatowej z Chrzanowa do Alwerni;
4. na drodze powiatowej z Jaworzna do Wysokiego Brzegu;
5. na drodze powiatowej Wrocławskiej z Chrzanowa do Jaworzna;
6. na drodze powiatowej Gliniany-Zadwórze;
7. na drodze powiatowej Stradcz-Mszana;
8. na drodze powiatowej Rawa-Uhnów;
9. na drodze pawiatowej Uście biskupie-Jezierzany.

Art. I.

Radom powiatowym w Chrzanowie, Przemyślanch, Gródku, Rawie i Borszczowie, nadaje się na lat pięć, od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania opłat mytniczych, pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie kosztem właściwych funduszów powiatowych, a mianowicie:

1. Radzie powiatowej w Chrzanowie, prawo do pobierania myta na drogach powiatowych, a to:

A) 1. na drodze powiatowej Chrzanowsko-Oświęcimskiej przy dwóch stacyach myta drogowego:

a) w Libiążu małym około Leśniczówki;

b) w Bóbrku na Budzowach;

2. na drodze powiatowej Trzebińsko-Lgockiej przy jednej stacyi myta drogowego w Myślachowicach.

3. Na drodze powiatowej z Chrzanowa do Alwerni, przy dwóch stacyach myta drogowego:

a) w Kościelcu;

b) w Oblaszkach.

4. Na drodze powiatowej z Jaworzna do Wysokiego brzegu, będącej przedłużeniem drogi powiatowej Wrocławskiej, przy dwóch stacyach:

a) myta drogowego w Pechinku;

b) myta mostowego w Łączkach na Wysokim brzegu.

Od każdego z sześciu myt drogowych i jednego myta mostowego pod 1, 2, 3, 4, poszczególnionych, pobierać należy opłatę według następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) cent.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) centa.

B) Na drodze powiatowej Wrocławskiej z Chrzanowa do Jaworzna na na stacyi w Korzeńcu, według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

2. Radzie powiatowej w Przemyślanach, prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Gliniany-Zadwórze.

3. Radzie powiatowej w Gródku, prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Stradcz-Mszana.

Od każdego z tych dwóch myt (pod pozycyą 2 i 3 poszczególnionych), pobierać należy opłatę według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

4. Radzie powiatowej w Rawie, prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Rawa-Uhnów na jednej stacyi mytniczej.

5. Radzie powiatowej w Borszczowie, prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Uście biskupie-Jezierzany na dwóch stacyach mytniczych.

Od każdego z tych dwóch myt (pod poz. 4 i 5 poszczególnionych), pobierać należy opłatę według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

VII.

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na rzecz utrzymania:

1. drogi gminnej Rudnik-Tarnogóra;
2. drogi gminnej Nisko-Ulanów-Rudnik;
3. mostu należącego do publicznego dojazdu kolejowego w Sokalu na rzece Bugu;
4. drogi gminnej Dżuryn-Bazar;
5. drogi gminnej Grzymałów-Touste.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu, od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania opłat mytniczych, a mianowicie:

I. Na drogach gminych Rudnik-Tarnogóra i Nisko-Ulanów-Rudnik Wydziałowi powiatowemu w Nisku, jako władzy nadzorującej, na rzecz tychże dróg, do utrzymywania których obowiązane są zresztą gminy i obszary dworskie, przez których terytoryum omycone drogi przechodzą, uiszczać prestacye w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta drogowego pobierać należy według następującego wymiaru:

1. Na drodze Rudnik-Tarnogóra:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej szuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $1/2$ (pół) ct.

2. Na drodze Nisko-Ulanów-Rudnik:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

II. Od mostu publicznego dojazdu kolejowego w Sokalu, na rzece Bugu, Wydziałowi powiatowemu w Sokalu, na rzecz funduszu konserwacyjnego

wspomnianego mostu, do utrzymywania którego obowiązane są strony konkurencyjne rzeczonego dojazdu, w myśl postanowień ustawy z dnia 15. Kwietnia 1881 (Dz. ust. kraj. Nr. 46), tudzież noweli z dnia 9. Marca 1888 (Dz. ust. kr. Nr. 38), o ile dochód mytniczy nie wystarczy na pokrycie kosztów utrzymania względnie rekonstrukcyi lub nowej budowy mostu.

Opłatę myta mostowego pobierać należy według następującego wymiaru:

1. Przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 3 (trzy) ct.

2. Od bydląt przepędzanych:

a) od każdego konia dorosłego, bydlęcia rogatego, osła, muła 3 (trzy) ct.

b) od pięciu świń lub cieląt 1 (jeden) ct.;

c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

III. Na drodze gminnej Dżuryn-Bazar, Wydziałowi powiatowemu w Czortkowie, jako władzy nadzorującej na rzecz tejże drogi, do utrzymywania której obowiązane są zresztą gminy i obszary dworskie, przez których terytoryum omycona droga przechodzi, uiszczać prestacye w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta drogowego pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie, do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

IV. Na drodze gminnej Grzymałów-Touste, Wydziałowi powiatowemu w Skałacie, jako władzy nadzorującej na rzecz tejże drogi, do utrzymywania której obowiązane są zresztą gminy i obszary dworskie, przez których terytoryum omycona droga przechodzi, uiszczać prestacye w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta drogowego pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

Konie woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

VIII.

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Bug w Ulwówku i od przewozów przez rzekę Dunajec w Bobrownikach i Gumniskach, tudzież od mostu na rzece Dniestrze w Spasie.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu, od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do poboru opłat mytniczych pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie i własnym kosztem, a mianowicie:

1. Obszarowi dworskiemu w Ulwówku, powiatu Sokalskiego, od przewozu przez rzekę Bug w Ulwówku według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 2 (dwa) ct.

Wyjątek stanowią bydlęta ssące wszelkiego rodzaju przy matkach, za które nie opłaca się myta.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 1 (jeden) ct;

d) od każdej osoby pieszej, jadącej powozem, wyjąwszy woźnicę lub jadącej wierzchem 1 (jeden) ct.

2. Obszarowi dworskiemu w Bobrownikach, powiatu Tarnowskiego, od przewozu przez rzekę Dunajec przy drodze z Tarnowa do Radłowa.

3. Obszarowi dworskiemu w Gumniskach, powiatu Tarnowskiego, od przewozu przez rzekę Dunajec pomiędzy Swierzchowem a Ostrowem.

Od każdego z tych dwóch myt (pod poz. 2 i 3 poszczególnionych), pobierać należy opłaty podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.;

d) od każdej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę lub jeźdzca na koniu 2 (dwa) ct.

4. Obszarowi dworskiemu w Spasie, powiatu Staromiejskiego, od mostu na rzece Dniestrze w Spasie podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 3 (trzy) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 3 (trzy) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) ct.

Mieszkańcy gminy Spas wolni są od opłaty myta, ile razy most przejeżdżać będa w celach gospodarskich.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

IX.

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na rzecz utrzymania drogi gminnej Tuchów-Olszyny.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu, od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej Tuchów-Olszyny, Wydziałowi powiatowemu w Tarnowie, jako władzy nadzorującej na rzecz tejże drogi, do utrzymywania której obowiązane są zresztą gminy i obszary dworskie, przez których terytoryum omycona droga przechodzi, uiszczać prestacye w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

1. Myto drogowe:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

2. Myto mostowe na rzece Biale:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

X.

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na rzecz utrzymania dróg gminnych Wielicko-Swiątnickiej i Przybyszówka-Zgłobień.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu, od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania opłat mytniczych, a mianowicie:

1. Wydziałowi powiatowemu w Wieliczce, jako władzy nadzorującej na rzecz utrzymania drogi gminnej Wielicko-Swiątnickiej i na trakcie tejże drogi znajdującego się mostu na rzece Wildze, z zastrzeżeniem, że gminy i obszary dworskie, przez których terytoryum omycona droga przechodzi, przyczyniać się będą do jej utrzymania prestacyami w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

2. Wydziałowi powiatowemu w Rzeszowie jako władzy nadzorującej na rzecz utrzymania drogi gminnej Przybyszówka-Zgłobień z zastrzeżeniem, że gminy i obszary dworskie, przez których terytoryum omycona droga przechodzi, przyczyniać się będą do jej utrzymania, prestacyami w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

Pobór myta na drodze Przybyszówka-Zgłobień rozpocznie się dopiero po oddaniu tej drogi do użytku publicznego na długości ośmiu kilom.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

XI.

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych, a mianowicie:

1. Radzie powiatowej w Stryju, na drodze powiatowej Słobódka-Sokołów;
2. Radzie powiatowej w Drohobyczu, na drodze powiatowej Drohobycko-Borysławskiej;
3. Radzie powiatowej w Husiatynie na drodze powiatowej z Husiatyna do Probużny.

Art. I.

Radom powiatowym w Stryju, Drohobyczu i Husiatynie nadaje się na lat pięć, od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania opłat mytniczych pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie kosztem właściwych funduszów powiatowych, a mianowicie:

1. Radzie powiatowej w Stryju, prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Słobódka-Sokołów na dwóch stacyach a to: na jednej myto drogowe, zaś na drugiej myto drogowe i mostowe według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

Z dniem wejścia w wykonanie niniejszej uchwały, traci moc obowiązującą koncesya z dnia 10. Kwietnia 1895 (Dz. ust. kraj. Nr. 28), którą nadanem było Radzie powiatowej w Stryju prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Słobódka-Sokołów.

2. Radzie powiatowej w Drohobyczu, prawo do pobierania myta drogowego na drodze powiatowej Drohobycko-Borysławskiej, według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

3. Radzie powiatowej w Husiatynie, prawo do pobierania myta drogowego na drodze powiatowej z Husiatyna do Probużny, podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Pobór myta na drodze z Husiatyna do Probużny rozpocznie się dopiero po wykończeniu całej drogi, to jest po oddaniu do użytku publicznego także przestrzeni pomiędzy Tłusteńkiem a Probużną.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

XII.

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Brody-Załośce-Tarnopol.

Art. I.

Radzie powiatowej w Brodach nadaje się na lat pięć, od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania opłat mytniczych, na drodze powiatowej Brody-Załośce-Tarnopol, na trzech stacyach mytniczych, pod warunkiem utrzymania przedmiotu omyconego w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego, a to na każdej stacyi według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $1/_2$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

XIII.

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Surochowie.

Art. I.

Obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Surochowie, powiatu Jarosławskiego, od mostu na rzece Szkle, nadaje się na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania opłat mytniczych, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem, podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Gmina i obszar dworski w Surochowie, wolni są od opłaty myta.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta i o zniżeniu tejże.

XIV.

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na rzecz utrzymania mostu na rzece Sanoczku w Trepczy.

Art. I.

Wydziałowi powiatowemu w Sanoku, jako władzy nadzorującej, nadaje się na przeciąg lat pięciu, od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta na rzecz utrzymania mostu na rzece Sanoczku w Trepczy,

z zastrzeżeniem, że gmina i obszar dworski w Trepczy przyczyniać się będą do tego utrzymania prestacyami w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

1. Przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 2 (dwa) ct.

2. Od bydląt przepędzanych:

a) od każdego konia dorosłego, bydlęcia rogatego, osła, muła 2 (dwa) ct.;

b) od pięciu świń albo cieląt 1 (jeden) ct.;

c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

Mieszkańcy gminy i obszaru dworskiego w Trepczy, wolni są od opłaty myta.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólnie obowiązujące przepisy co do uwolnienia od opłaty mytniczej lub zniżenia tejże.

XV.

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Wierzbowiec-Białobożnica, tudzież od mostu na rzece Serecie i drogi dojazdowej Czortków-Wygnanka.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu, od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania opłat mytniczych, a mianowicie:

1. Radzie powiatowej w Czortkowie na drodze powiatowej Wierzbowiec-Białobożnica, pod warunkiem utrzymywania tej drogi w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego wedle następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego (jeden) 1 ct.

2. Od mostu na rzece Serecie, Wydziałowi powiatowemu w Czortkowie na rzecz funduszu konserwacyjnego mostu na rzece Serecie i drogi dojazdowej Czortków-Wygnanka, do utrzymywania których obowiązane są strony konkurencyjne w myśl ustanowień ustawy z dnia 15. Kwietnia 1881 (Dz. ust. kr. Nr. 46), tudzież noweli z dnia 9. Marca 1888 (Dz. ust. kr. Nr. 38), według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże opłaty.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Za c. k. Namiestnika:
Lidl w. r.

Nr. 50.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. galicyjskiej krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 26. Lipca 1896, L. 67.848, dotyczące wydzielenia gminy Chobot z okręgu Urzędu podatkowego w Niepołomicach i pozostawienia jej nadal w okręgu Urzędu podatkowego w Bochni.

Odnośnie do tutejszego obwieszczenia z dnia 25. Listopada 1895, L. 4368/pr., dotyczącego utworzenia Urzędu podatkowego w Niepołomicach z dniem 1. Grudnia 1895, wyłącza się gminę Chobot z okręgu Urzędu podatkowego w Niepołomicach i pozostawia się ją jako przynależną do gminy Grobla — położonej w okręgu Sądu powiatowego w Bochni — nadal w okręgu Urzędu podatkowego w Bochni.

Lwów, dnia 26. Lipca 1896.

Korytowski w. r.